

Pierre Legueltel

Pierre LEGUELTEL s-a născut pe 5 septembrie 1954, la Coutances, în Normandia (Franța). După studii de lingvistică și de limbă și literatură germanică și scandinavă, lucrează profesor de germană în Franța. Ulterior, se orientează spre o carieră diplomatică, plecând în misiuni în Africa francofonă și în Europa Centrală și de Est.

***Zadarnic rozariu** e prima sa culegere de versuri, pe care a dorit s-o publice în limbile franceză și română.*

Pierre LEGUELTEL

Zadarnic rozariu

Poeme

Traducere din franceză de Elena MILLIAN

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

Cartier & Roman LLC, Fort Lauderdale, SUA. E-mail: usa@cartier.md

Suport juridic: Casa de Avocatură *EuroLegal*

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBookstore și pe www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 022 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712, București, România

Tel./fax: (021) 210.80.51

E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Taxele poștale sunt suportate de editură. Plata se face ramburs, la primirea coletului.

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Tatiana Cunup

Prepress: Editura Cartier

Tipărită Bons Offices

ZADARNIC ROZARIU/ PEINES PERDUES

Ediția I, martie 2013

© 2013, Pierre Legueltel pentru prezenta ediție.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Legueltel, Pierre

Peines perdues/ Zadarnic rozariu: Poeme / Pierre Legueltel ; trad. din lb. fr. de Elena Millian ; cop.: Vitalie Coroban.

– Ch. : Cartier, 2013 (Bons Offices). – 36 ; 36 p. – (Colecția "Varia" ; coord.: Em. Galaicu-Păun)

Carte-valet. – 300 ex.

ISBN 978-9975-79-806-8

821.133.1-1

L 40

** Was frommts, dergleichen viel gesehen haben?
Und dennoch sagt der viel, der „Abend“ sagt,
Ein Wort, daraus Tiefsinn und Trauer rinnt,
Wie schwerer Honig aus den hohlen Waben.*

*(Hugo von Hofmannsthal,
Ballade des äusseren Lebens)*

** La ce bun să fi văzut un mare număr de lucruri?
Atunci când cel ce zice „seară” spune deja mult,
Un cuvânt din care curg profunzimi și tristețe.
Ca o miere grea picurând din alveole adânci*

(Hugo von Hofmannsthal, Balade de la vie extérieure)

Mulțumesc pentru noaptea copilăriei,
Pentru ulmul negru din fereastră,
Mulțumesc pentru sfintele podoabe ale bisericii,
Pentru orațiile de viață,
Mulțumesc pentru vocea acestui preot,
Pentru nefastele destine,
Mulțumesc pentru fotografia șifonată
În care mama tristă zâmbește
Atât de duios într-o frumoasă furtună,
Pentru pulberea ce s-a ales din viața mea.

Trebuia oare să mergi atât de departe în cotloanele inimii?
Și misterele, scufundate în turbării,
Iazurile amare și hârtoapele,
Răsar deodată ca o raclă,
Purtată pe mâini de copii,
În cruciada iubirii.

Ție, în mica ta lume în suferință,
În grădina inimilor ușoare,
Ție fregata desprinsă de țarm,
Otgoanele sufletului echipat
Pentru stâncile negre ale insulei tale,
Sicriul de piatră spărgându-se
În mijlocul cromlehelului regal.
Peleraajului tău trăit intens
Prin pasiunile străbunului,
Măinile împreunate, dulce rozariu,
Vieții tale, caprifoi cățărându-se
Pe albi trandafiri sălbatici,
Cărții tale a iubirilor zadarnice
La căpătâiului nerăbdării:
Tu ești cel care ai pus
Deasupra capitolului deschis al zilelor,
La pagina cu marginile zdrențuite,
Trandafirul rugos al deșertului,
Pecetluindu-ți mâinile pentru vecie
Cu al pământului crezământ...

Își amintește oare fântâna de apa pe care o duceai
Pe umărul tău gol? Și fisura
Amforei puse pe piatra caldă
Mai lasă să se scurgă peste ani
Amara-dulce sevă care se prelinge
Imperceptibil. În zadar buzele tale
Se apleacă adânc, tot mai adânc.
Ghizdul geme duios
Sub greutatea de cândva a mâinilor tale
Și te imploră în fiecare iarnă.

Un drum lung bătut cu pietre negre,
La răspântia amintirilor noastre,
Te conducea spre casa
Cu copaci înclinați: tu te rugai
Pentru copilăria care a locuit-o,
Uitucă a viitorului
Și a iubirii zadarnice a mamei tale,
Care îți îndruma odată pașii tăi fragili,
Pe calea dreaptă luminoasă:
Inima ta rătăcind în derivă.

Un drum de piatră sub soare:
Te rogi de ploaie, fără să știi
Dacă vântul regretă pașii tăi solitari.
Pârâu de frunze, arbori, ferigi,
Pe furtună spre casa
Aplecată deasupra fântânii, și în vatră,
Durerea lemnului mort îți amintește:
Te întorci având pe frunte semnul
Mamei tale – liniștea cretei –
Care se ruga să-i permiți în sfârșit
Să taie cu mâna sa calmă
Ligaturile inimii.

Mama a depus, la ora convenită,
Pe drumul ce duce la școală, într-o iarnă
Când femeile erau așezate în fața vetrelor,
Un fel de carte, din care să sorbi
Ceva înțelepciune sau premoniția
Licăririlor de fericire.
Pe cărarea bătută de toți camarazii
Simțeau prin pâlcul de grozame parfumul
Florilor care nu se vor ofili, spunea ea,
Și pe care le vei culege ca pe-o copilărie,
Neștiutoare a lăcașului din urmă.

Ai murit de la ploaie sau de la pietre,
De la semnul frunzelor sau al buzelor
Înghețate de furtuna lumii?
Tu îmi ceri înainte de moarte
Să merg pe calea frumoasă,
Unde se desfac la tot pasul
Tainele inimii în derută.

Vei merge – nu ai cum s-o știi –
În toate orașele necunoscute,
În satele pustii, fortărețele mute.
Și zidurile de apărare, și meterezele
Nu îți vor aminti de nimic – și ar trebui –
Busola zilelor tale
E chiar inima ta mică,
Atât de grea, atât de împovărată de promisiuni
Ale veșniciei, de frumoase sărbători.
Fără îndoială, în priveliștea
Vieților frânte pe care nimic nu le alină,
Ecolul pasului tău este semnalul
Înălțării, al elanului
Tuturor ființelor părăsite
Nerăbdătoare să se mântuiască.

Pierre Legueltel

Pierre LEGUELTEL est né le 5 septembre 1954 à Coutances, en Normandie (France). Après des études de linguistique et de langue et littérature germanique et scandinave, il a été professeur d'allemand en France. Il s'est ensuite orienté vers une carrière de diplomate, qu'il a exercée, notamment, en Afrique francophone et en Europe centrale et orientale.

***Peines perdues** est son premier recueil de poèmes, qu'il a souhaité publier en français et en roumain.*

Pierre LEGUELTEL

Peines perdues

Poèmes

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

Cartier & Roman LLC, Fort Lauderdale, SUA. E-mail: usa@cartier.md

Suport juridic: Casa de Avocatură *EuroLegal*

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBookstore și pe www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03. E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00. E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librăria 9, str. Pușkin, nr. 9, Chișinău. Tel.: 022 22 37 83. E-mail: libraria9@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712, București, România

Tel./fax: (021) 210.80.51

E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Taxele poștale sunt suportate de editură. Plata se face ramburs, la primirea coletului.

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehnoredactare: Tatiana Cunup

Prepress: Editura Cartier

Tipărită Bons Offices

ZADARNIC ROZARIU/ PEINES PERDUES

Ediția I, martie 2013

© 2013, Pierre Legueltel pentru prezenta ediție.

Toate drepturile rezervate. Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Legueltel, Pierre

Peines perdues/ Zadarnic rozariu: Poeme / Pierre Legueltel ; trad. din lb. fr. de Elena Millian ; cop.: Vitalie Coroban.

– Ch.: Cartier, 2013 (Bons Offices). – 36 ; 36 p. – (Colecția "Varia" ; coord.: Em. Galaicu-Păun)

Carte-valet. – 300 ex.

ISBN 978-9975-79-806-8

821.133.1-1

L 40

** Was frommts, dergleichen viel gesehen haben?
Und dennoch sagt der viel, der „Abend“ sagt,
Ein Wort, daraus Tiefsinn und Trauer rinnt,
Wie schwerer Honig aus den hohlen Waben.*

*(Hugo von Hofmannsthal,
Ballade des äusseren Lebens)*

** Que nous sert d'avoir vu grand nombre de ces choses?
Pourtant celui qui dit le «soir» en dit beaucoup,
Un mot d'où s'écoulent profondeur et tristesse.
Tel un miel lourd gouttant des alvéoles creuses.*

(Hugo von Hofmannsthal, Balade de la vie extérieure)

Merci pour la nuit de l'enfance,
Pour l'orme noir à ma fenêtre,
Merci pour les ors de l'église,
Pour les oraisons de la vie,
Merci pour la voix de ce prêtre,
Pour les funestes destinées,
Merci pour la photo froissée
De la mère triste au sourire
Si doux dans la belle tempête,
Pour tous les embruns de ma vie.

Fallait-il donc aller très loin dans les replis du cœur?
Et les mystères, ensevelis dans les tourbières,
Les étangs amers et les fondrières,
Surgissent à présent comme une châsse,
Portée par des mains d'enfants
Pour la croisade de l'amour.

A toi, dans ton petit monde en souffrance,
Dans le jardin des cœurs légers,
A toi la frégate en partance,
Les haubans de l'âme grée
Pour les rochers noirs de ton île,
Le cercueil de pierre éclatant
Au milieu du cromlech royal.
A ton pèlerinage intense
Sur les passions de l'ancêtre,
Les mains jointes, le doux rosaire,
A ta vie, grimant chèvrefeuille
Sur les rosiers sauvages blancs,
A ton livre des amours vaines
Sur le chevet des impatiences :
C'est toi qui donc aura posé
Sur le chapitre ouvert des jours,
A la page un peu écornée,
La rugueuse rose des sables,
Qui imprime à jamais tes mains
De la confiance de la terre...

Le puits se souvient-il de l'eau que tu portais
Sur ton épaule nue ? et la fêlure
Dans l'amphore posée sur la pierre chaude
Laisse après des années encore s'écouler
Comme la sève amère et douce qui suinte
Imperceptiblement. Et tes lèvres en vain
Se penchent loin de la surface.
La margelle doucement gémit
De la pression ancienne de tes mains
Et t'implore chaque hiver.

Un long chemin de pierres noires,
Au confluent de nos mémoires,
Te conduisait vers la maison
Aux arbres penchés : tu priais
Pour l'enfance qui l'habita,
Oublieuse de l'avenir
Et de l'amour vain de ta mère,
Qui guidait là tes pas fragiles,
Sur la voie droite lumineuse :
Ton cœur dérivant sur son erre.

Un chemin de pierre au soleil :
Tu demandes la pluie, tu ne sais
Si le vent se repent de tes pas solitaires.
Ruisseau de feuilles, arbres, fougères
Sous l'orage vers la maison
Penchée sur le puits, et dans l'âtre,
La douleur du bois mort te rappelle :
Tu rentres avec au front le signe
De ta mère – le silence de la craie –
Qui priait pour qu'enfin tu lui offres
A couper de sa main calme
Les ligatures du cœur.

La mère avait, à l'heure convenue, déposé
Sur le chemin de l'école, un hiver
Où les femmes sont assises devant la cheminée,
Une espèce de livre, où tu puiserais
Quelque sagesse ou la préscience
Des scintillations du bonheur.
Sur le chemin tracé par tous les camarades
Tu sentais à travers les genêts le parfum
De fleurs qui ne faneraient pas, disait-elle,
Et que tu cueillerais comme une enfance,
Ignorante des dernières demeures.

Es-tu mort de la pluie ou des pierres,
Du signe des feuilles ou des lèvres
Glacées par l'orage du monde ?
Tu me demandes avant la mort
De marcher sur la belle route,
Où se défont à chaque pas
Les silences du cœur en déroute.

Tu marcheras – tu ne le sais –
Dans toutes les villes inconnues,
Dans les villages déserts, les forteresses muettes.
Et les remparts, les meurtrières
Ne te rappelleront rien – il le faut –
La boussole de tes jours,
C'est ton petit cœur,
Si lourd, si pesant de promesses
D'éternité, de belles fêtes.
Sans doute, dans le paysage
De vies brisées que rien n'apaise,
L'écho de ton pas est le signe
Du relèvement, de l'envol
De tous les êtres délaissés
Impatients de leur délivrance.